

ŠMINKANJE

Počelo je da biva dosadno. On je, po ko zna koji put, pokušavao da je privoli da spava s njim. Prvih nekoliko puta, pokušao je bez reči. Zatim su sve češći razgovori na tu temu završavali u istom ćorsokaku.

– Paziću. Znam, frka ti je da ne zaglaviš. Ali, veruj mi! Kako možeš da mi ne veruješ?

Sedeli su u različitim uglovima kauča. Devojka je zubima otkidala, dlaku po dlaku, procvetale krajeve svog konjskog repa. Zagledane tako blizu ispred, njene zelene oči izgledale su razroko. Delovala je potpuno okupirano onim što radi.

– Tvoj bivši je već spavao sa Kokom. Sam mi je to rekao. Ne znam šta ti izvodiš.

Ona je zastala i pogledala ga pre nego što mu je odgovorila:

– Hoćemo li opet o Koki na kojoj se izređalo pola naše škole?

On nije bio vešt s rečima i nije mogao brzo da smisli šta da joj odgovori. Počekala je dovoljno dugo da mu ukaže na njegovu nemoć u raspravljanju. Zatim je dodala:

– Uostalom, ja sam ti rekla, kod nje sigurno ima mesta i za tebe, ako je u tome poenta.

Već dugo nije bilo nežnih ubeđivanja, poljubaca u vrat dok se nervozne ruke šunjaju oko šnira na farmericama. Nije bilo ni mekog moljavanja u uvo. Poslednja dva vikenda, kada su njeni roditelji bili na placu, slagala ga je da su ostali kod kuće. Ali, osetila se glupo pred sobom što je počela da ga laže, pa mu je sinoć, u gradu, rekla da će joj danas stan biti prazan. Podrazumevalo se da će on onda doći. I da će je opet gnjaviti kao pre.

Vratila je pogled na pramen kose i, pošto su sedeli ćutke već celih pet minuta, pogledala je ispod oka u momka. On je, namргоđen, vrteo u ruci privezak u obliku košarkaške loptice.

Kad bih mu sad rekla – U redu, evo, spavaću s tobom – ili nešto drugo što bi značilo da pristajem, mislila je, sigurno bi mu lice odmah sinulo. Ali istovremeno je mislila i o tome da je to sve počelo da je zamara i da bi sad najviše volela kad bi on ustao i otišao kući, bez obzira na to šta bi to značilo. Žalila je za onim prvim danima kada je bilo dovoljno držati se za ruke ili sedeti na klupi.

Naglo je ustala i otišla u kupatilo. Povukla je ručicu na kazančetu tek da bi napravila neki zvuk. Posmatrala je kako se voda sjuruje u otvor na dnu wc-šolje. Pogledavši se u ogledalu, osetila je, kao i uvek, da joj je sopstveni odraz stran. Onda je u uglu spazila neseker sa šminkom.

Momak je, tokom desetak minuta koliko je devojka provela u kupatilu, zaboravio da treba da bude ljut. Izgubila su se dva stroga useka između njegovih obrva. Čelo se podiglo i izravnalo. Ali kad je začuo otvaranje vrata na kupatilu, ponovo se namrštio.

– Hajde da se malo zezamo! – rekla je. – Hoćeš? Imam ideju!

Iznenadena ju je pogledao. Nije očekivao da prva progovori, još je manje očekivao tako vedar ton.

– Šta? – rekao je polunabusito.
– Ti samo sedi – odgovorila mu je i dalje raspoložena.
Poslednju reč izgovorila je u kupatilu, odakle je izašla sa cvetnim neserom.
– Šta ćeš s tim? – pitao je detinjasto radoznalo, bez trunke malopredašnje ljutnje.
Bilo mu je drago što se više ne prepiru. I što je, ovaj put, ona popustila prva.
– Našminkaću te – rekla je oduševljeno.
– Odvratno! – odgovorio je, znajući da će pristati. Jer ona je sad bila vesela, skakutala je oko njega, nije piljila u svoju kosu i ćutanjem terala inat.
– Šta treba da radim? – pitao je.
– Samo budi miran. Zatvori oči.
Devojka je kratko čangrljala plastičnim kutijicama. Onda je prstom zategla kapak na njegovom desnom oku.
– Ej, ne smeš da žmirkaš! – uzviknula je.
Jagodica njenog kažiprsta bila je prijatno hladna. Poželeo je da je poljubi. Otvorio je oči.
– Moraš da žmuriš! – negodovala je. – Ne smeš tako da žmirkaš.
Ponovo je zatvorio oči.
– Nadam se da to može da se opere.
– Neee – mazno je odgovorila. – Ali može da se skine kremom.
Sada ga je golicala četkicom po kapku. Osećao je dodir sunđerastog vrha.
– Da vidim!
Izmakla se dva koraka unazad kao slikar pred štafelajem.
– Daj mi ogledalo – rekao je.
– Ne, ne! Videćeš kad bude gotovo. Evo, žmuri još malo da završim oči. Neću ti stavljati maskaru, to ne bi mogao da podneseš.
Zakikotala se. Izgledalo je da se lepo zabavlja.
Zabavljao se i on, na svoj način. Ispod zagolicanih očnih kapaka, išao je film u kome je sa šminkanjem bilo gotovo. Devojka je, zadovoljna transformacijom, zavukla ruke pod njegovu majicu i krenula naniže i, baš kad je duboko udahnuo, začuo je:
– Možeš da otvoriš oči. Preći ću na usta.
Pogledao je u nju. I dalje je imala usredsređen pogled kao kad pilji u ogledalo.
– Sladak si – rekla je nežno. – Izgledaš tajanstveno.
Zatim se iskezila od uva do uva.
– U stvari, *slatka* si.
On se unervozio. Osetio je umor, osetio je kajanje što je pristao na igru koja mu se ne sviđa. Nadao se da će deo sa ustima kraće da traje.
– Moraš malo da rastaviš usne – rekla je mršteći se i vukući karmin. – Sad napravi onaj potez ustima.
Devojka se odmakla i posmatrala ga. Delovala je neodlučno: da li će se još jednom nasmejati ili će se uozbiljiti.
– Gotovo? – pitao je.
– Ne, nešto mi fali. Strpi se još sekund, znam šta ću!
Opet je preturala po nesereri i izvukla crnu olovku.

– Nacrtaću ti mladež. Samo ne znam da li da ga stavim iznad usne, kao kod Sidni Kraford, ili na obraz, kao kod mene.

– Ma ko jebe Sidni.

Pre nego što je dovršio rečenicu, osetio je ubod na levoj strani lica, iznad jagodične kosti. Ona je već bila odlučila. Odmakla se, pljesnula rukama i odjednom se zasmejala.

Momak je zbunjeno pogledao.

– Šta je sad?

Ona je, smejući se, donela iz kupatila stono ogledalo i okrenula ga prema njemu.

– Pogledaj se. Izgledaš kao kurva.

On je zagledao svoj lik u ogledalu i taj lik mu je izgledao potpuno strano i odbojno, i zaista je ličio na kurvu iz nekog starog filma.

Devojka nije prestajala da se smeje. Oči su joj bile vlažne od smeha. Zbog zbunjenog izraza koji je momak imao na licu, izgledao joj je sve smešnije.

On je bio uvređen do suza. Otišao je u kupatilo.

– Ej, stani! Ne možeš vodom! – uzviknula je za njim, začuvši pljuskanje.

Momak je besno trljao lice, prvo golim rukama, zatim sapunom. Šminka se razmazala, koža se zacrvenela.

Devojka je stala iza njega i posmatrala ga u ogledalu.

– Stani – rekla je mirno i uhvatila ga za ruku. – Okreni se, pusti mene.

Ali, pogledavši je u oči, momak je video da se ona u sebi još uvek smeje.

Grubo se provukao pored nje i otišao u predsoblje. Tamo je u dva poteza obuo patike i izašao iz stana ne osvrnuvši se.

Devojku je u predsoblju sačekala tišina iza odjeka zalupljenih vrata.

Okrenula je ključ i naslonila se leđima na hladnu ploču.

– Pičko! – šapnula je.